

Holbergs gade 11.
Kjøbenhavn 1898.

Kjære Grieg.

Hjertelig Tak, fordi Du
sendte mig "Lambeken". Det var
uventede og vakkert af Dig.
Jeg blev glad over det. (Tænsten
maa Du ikke tro andet end at
jeg hader "Lambeken").

Med stor Interesse har jeg læst
Din Artikkel. Hvor smukt og aand-
fuldt Du har skildret Morkant!
Ikke et ord savner kan jeg ikke
jæge Dig, og det er i dit Forsvar
for hans Tænk. Det er visst saa,
at Musikken kan adle, - men det vil
kun siges. Det kan vel ikke
negtes, at Morkant var for vidt
nærværende i denne Henseende.
Man kan ikke andet end beklage,

et saa deelig Musik og skrevet hi
saa det Text, som f. Ex. i Trylle-
plåten og uel ogsaa i Dan Swan.
Men denne Dan Swan, hvilket
musikalsk Vidunder er den Dag!
Der findes ikke et Stykke, som er
svagt. Din Artikkels pængede mig
i Låi Grad, ligesom i sin Tid-
om muligt end mere, Din Opdræt
om Schumann. - Saaledes saa
Din siger, at det gaar mig. Min
Begyndelse for Mozart var en
Tid i Optagende, nu er den rigtig
ubegrenset, og som Læser ved
jeg Tubet bedre end naar jeg
kan besjæftige mig med Mozart.

Men alle det dette glemmer
jeg jo rent at tal om Dig for
sidst, - for Mus i fæsten mit
alle dens opbrændte og pættige

Ständen, - og for sidste Gang paa
Frødhøgen, hvorfra jeg da som
aldrig mistede Minde, som altid er
drukken op i mig og glæder Sind og
Lyster. - Seerene paa Sammenen
gjorde jeg en Kvadrant og bredede
paa 26 forskellige Steder baade
i By og Bygd, som jeg baade,
aldrig til Opbyggelse for mine
Tidhørene og som ogsaa til
Glæde for mig selv.

Men kom nu snart hjem, og
skel Dig saa, at Du bli her nogen
Tid. Om Du videre reiser, for at
vade Du ial skine enten for
Göthenhønen eller Andre, saa
maa Du dog have hørt Dit til-
ørens for os, stabsans Kri-
stianibæne, som ellers gaar
ad Helvede og Hønsleu og Hæder

ti. Og kam saa ihvi, at vi her
i Haldensgade skae tæmme
en Flaaske god vin.

Hverkelig og Hilsen til Dig
og Din Fru fra Mally og mig.

Din hengivne

Norrad Lammers.